

lem havde udtalt, at Landsstinget ikke var berettiget til at foretage Forandringer i Finantsloven ved at indsætte Bevillinger derpaa. Dette tror jeg ikke, at det ærede Medlem har sagt; men det ærede Medlem gjorde et af sine sædvanlige Lankeexperimentier, ved hvilke det er lidt vanskeligt at følge ham. Det ærede Medlem opstillede, at dette Forslag om Kanonerne var indbragt først i det andet Thing, og naar dette var Tilfældet, saa var Folkethinget i sin Ret til at nægte Bevillingen. Var dette ikke det ærede Medlems Mening?

Th. Nielsen: Jeg har langtfra tilsigtet noget Angreb paa den høitagtede Krigsminister, ei heller paa Krigsbestyrelsen. Jeg har ikke talt et eneste Ord om, at Forslaget ikke var ubørligt nok eller godt nok motiveret, thi derom har jeg ingen Mening, efter som jeg ikke har havt Tid til at læse Motiverne, fordi de ere komne saa sent. Det er kun det, jeg har villet fremhæve, men maasse ere Motiverne saa overbevisende, at de kunne overbevise mig. Jeg undrer mig kun over, at det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) og andre Medlemmer, som ogsaa ere Lægmand, have havt saa god Leilighed til at sætte sig ind i Sagen, at de have kunnet danne sig en Overbevisning, medmindre det gaar dem, som det gaar det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen), at de ere stærke i Troen. Jeg har kun villet seie for min egen Dørlige over for de stærke Angreb, som ere fremkomne, indirekte ogsaa fra det ærede Medlem fra Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen).

Scavenius: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) fandt mine Udtalelser uberettigede. Det maa jeg finde mig i; jeg skal ikke komme tilbage til, hvad jeg udtalte. Hvad jeg udtalte om det Ansvar, som vi muligvis paadrog os ved at nægte Bevillingen, tror jeg, er uimodsigeligt, og om det ærede Medlem finder, at jeg er uberettiget til at udtale det, er mig derfor ligegyldigt. Det ærede Medlem for Rjøbenhavn Amts 5te Valgkreds, Holstein-Ledreborg kom ind paa denne Sags politiske Betydning og udtalte sig saaledes, at ialtfald jeg ikke kunde faae Andet ud, end at det maatte være hans Mening, at dette Thing for at have den sin bevilgende Myndighed maatte nægte enhver Bevilling, naar den efter først at være blevet nægtet her atter var bleven optagen i Landsstinget, Hvis det ikke var Meningen, ved jeg virkelig ikke, af hvad Grund det ærede Medlem vilde skrue denne Sag op til at have en stor konstitutionel Betydning. Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at konstitutionelt taget staar det andet Thing os ligeberettiget i finansiel Henseende, paa den ene Afvigelse nær, at Finantsloven først skal forelægges i Folkethinget; forøvrigt er Landsstinget som sagt os konstitutionelt ligestillet, og alle Paaastande i mod-

sat Retning have ingen Betydning. Det forekommer mig imidlertid, at dette konstitutionelle Spørgsmaal ikke har noget med den foreliggende Sag at gjøre. Det fremgaar tydelig nok af, hvad den høitærede Krigsminister idag har yttret, at Alt, hvad han har havt til Hensigt med at forelægge dette Spørgsmaal for det andet Thing og bede om dets Understøttelse, var for det Første naturligvis at faae det andet Things Mening at vide og faae dets Tilslutning, men dernæst ogsaa at give dette Thing Leilighed til endnu en Gang at tage denne for Landets Forsvar saa vigtige Sag under Overveielse. Hvis jeg har opfattet den meget ærede Ministers Lanke rigtig, er det mig ubegribeligt, at der kan være Tale om, at der her skulde være gjort endogsaa blot noget Forsøg paa at udøve et Tryk paa dette Thing (Afbrydelse af Holstein-Ledreborg). Ere vi enige herom, hvad jeg efter den Afbrydelse, som det ærede Medlem fremkom med, maa antage, saa tror jeg nok, at det kan trænge til en nærmere Udvikling fra det ærede Medlem, hvad der da konstitutionelt set og set fra det strengeste Folkethingsstandpunkt, som det ærede Medlem vil behage at indtage for Dieblittet, skulde være i veien for os for at bevilge Kanoner. Der kunde ganske vist være Anledning til endnu at komme nærmere ind paa det ærede Medlems Udtalelser, men da de efter min Overbevisning ikke have nogen praktisk Betydning ved denne Sags Behandling, saa er der ikke tilstrækkelig Grund dertil.

Holstein-Ledreborg: Den høitærede Minister bemærkede i sit Foredrag imod mig, at der var Modsigelse imellem Slutningen og Begyndelsen af mine Udtalelser. Dette tror jeg, ligger i, at den høitærede Minister ikke lagde Mærke til, at jeg i Begyndelsen af mit Foredrag talte om Stillingen, saaledes som den var sidst, medens jeg i Slutningen talte om Stillingen, saaledes som den er nu. Hvis den høitærede Minister siden vil læse mit Foredrag igjennem og lægge Mærke hertil, saa vil han ganske sikkert indrømme, at der ikke var nogen Modsigelse deri. Jeg skal for Øvrigt indrømme det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at der ikke fra Ministerens Side er tilsigtet at lægge noget Tryk paa Folkethinget. Jeg tror ogsaa i mit Foredrag meget bestemt at have hævdet, at dette ikke var Tilfældet, og jeg skal med Glæde benytte Leiligheden til at gjentage det, netop fordi jeg ikke kan Andet end erkende, at der fra dette Ministeriums Side er vist en saadan Holdning i alle finansielle Sager, at man ikke er berettiget til at tro paa en saadan Plan hos Ministeriet. En ganske anden Ting er det imidlertid, om vi dog derfor ere uden Tryk; men Trykket kommer ikke fra Ministeriet, det kommer ved den Maade, hvorpaa Sagen er behandlet. Det er nemlig ikke saa, som det ærede Medlem tror,